

Bezoek WIJNGAARD VAN GER MOLING d.d. 13 aug.2017

Het Terroir

Het volkstuintencomplex, mijn wijngaard(je), is gelegen in het stroomgebied van de Geleenbeek. De Geleenbeek heeft in zijn tocht door Zuid-Limburg veel kalkhoudende grond meegevoerd en afgezet. Getuigen voor die afzetting zijn de Maretak en de wilde Orchideeën die ook op dit terrein in grote mate voorkomen.

De Keuze van de druivenrassen

Ik heb gekozen voor een viertal rassen, achteraf had ik voor 2 a 3 rassen moeten kiezen.

Solaris

Reberger

Leon Millot

Marechal Foch.

Deze rassen heb ik gekozen doordat ik van deze druiven en nog enkele andere nieuwe rassen wijn gemaakt had en via mijn smaak een keuze heb gemaakt..

Daarnaast heb ik mij via internet en diverse boeken waaronder het "Handboek Druiven" georiënteerd op wat er in Nederland, in ons klimaat en bodem, mogelijk is.

Met deze rassen kan biologische wijn gemaakt worden en ze zijn bestand tegen druivenziekten. Vooral nog spuit ik alleen met zwavel, of ik dat kan volhouden valt te bezien gezien dit jaar mijn Solaris voor een deel van Botritis bevallen is. Als bemesting gebruik ik paardenmest aangevuld met compost om de grond losser te krijgen. Verder Kalk met een hoog Magnesiumgehalte, Patentkali en voor de Reberger extra Magnesium in de vorm van Kiezeriet.

Tip van Jos; Kiezeriet kan ook in water worden opgelost 100gr/Ltr en op de bladeren gespoten als bladvoeding zodat de meststof sneller wordt opgenomen. Niet overdag spuiten bij zonnig weer. 's Avonds kan dat weer wel.

De Snoeiwijzen voor mijn stokken

Bij het kiezen van de snoeiwijze heb ik mij laten leiden door het "Handboek Druiven" van Fred Lorscheid (Blz 77 e.v.) (aanrader) De snoeiwijze heb ik aangepast aan specifieke eigenschappen van de druivensoort. In mijn geval Solaris en Reber als dubbele Guyotsnoei, Leon Millot en Marechal Foch op Gordijnsnoei. (Blz.84)

De Voordelen van de Gordijnsnoei:

Door de langere stam heeft de stok de mogelijkheid meer overtollige suikers op te slaan in de vorm van zetmeel. In een goed jaar produceert een stok meer suikers dan nodig is voor de groei en of het afrijpen van de druiven. Overtollige suikers worden als zetmeel opgeslagen in de stam en de wortels.

Voor Europese wijnstreken is de Gordijnsnoei relatief nieuw. In Australië, Nieuw-Zeeland en grote gebieden in de USA komen deze systemen op grote schaal voor.

Wanneer er een tekort dreigt aan voedingsstoffen, dan wordt het zetmeel weer omgezet in suikers waardoor suikers van 2 of 3 jaar terug weer helpen om de druiven te laten rijpen. Gordijnsnoei geeft minder werk dan andere methoden. De vruchttakken hangen naar beneden dus hoeven niet ingebonden, minder zomersnoei en wintersnoei. Met oogsten geen bukwerk zoals bij de Guyot methode. Gordijnsnoei geeft meer opbrengst bij gelijkblijvend suikergehalte.

Nadeel van de Gordijnsnoei:

Het duurt een jaar langer om tot een opbouw te komen. Zwak groeiende rassen zijn minder geschikt, zie Blz. 40-41 rassenlijst.

De Bodem

Tussen de rijen die van Noord naar Zuid geplant zijn op 1,80 mtr is een graszaadmengsel gezaaid. De stokken staan 1,30 mtr uit elkaar en een strook van 50 cm houd ik los en onkruidvrij. Naast stalmest voeg ik compost toe als bodemverbeteraar om deze los te krijgen. De bodem moet zo los zijn dat je er met een hand in kunt.

Conclusie:

Voor mij was het een gezellige ochtend met veel tips en leerzaam voor de toekomst van mijn kleine wijngaard. Verder hoop ik dat mijn gasten ook iets aan mijn verhaal hebben gehad. Vooral vond ik het leuk om de Gordijnsnoei die ik praktiseer eens onder de aandacht te kunnen brengen aan mijn mede wijnbouwers en mijn motivatie om deze toe te passen.

Ger Moling